

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník XV.
December
2012
Číslo 12

Advent - Príchod

Začíname adventné obdobie, obdobie prípravy na Vianočné sviatky. Látkinskej *adventus* znamená príchod. Na príchod koho či čoho sa však pripravujeme?

Tohtoročné adventné obdobie je a bude neobyčajné, lebo mnoho ľudí po celom svete aj na Slovensku práve v tomto roku a v tomto čase očakáva a pripravuje sa na koniec sveta.

Ako kresťanov by nás tieto správy o bližiacom sa konci sveta nemali zne- pokojovali. Aj tohtoročné adventné obdobie má byť pre nás očakávaním a prípravou na príchod Niekoho. Radostným očakávaním a radostnou prípravou na príchod Ježiša Krista.

Na Vianoce si pripomienime a oslavíme, že Boží Syn prišiel pred niečo viac ako 2000 rokmi na tento svet, keď sa stal človekom a narodil sa v Betleheme. Po naplnení svojho vykupiteľského plánu vystúpil do neba,

ale prisľúbil, že opäť príde, na konci vekov. To bude Ježišov druhý príchod, v sláve a s veľkou mocou. Ale o tom dni a o tej hodine nevie nik, iba Boh sám.

Ale aj medzitým, teda v našich dňoch Kristus prichádza. Povedal predsa: „*Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok*“.

Milovať Boha a zachovávať jeho slovo je ten najlepší spôsob, ako sa pripraviť na príchod Mesiáša, Vyku- piteľa. Na jeho narodenie v betlehemskej maštaľke, vzdialene aj na jeho slávny príchod, keď nastane koniec sveta, ale hlavne na jeho príchod v našom kaž- dodennom živote, keď stojí pri dverách nášho srdca, klope a čaká, kým mu otvoríme.

Peter Škultéty

Kňazské požehnanie

Máme čas adventu, onedlho si pripomene narodenie najväčšieho veľkňaza Ježiša Krista. Syna pravého Boha, ktorý ustanovil Cirkev a skrže svojich posvätených služobníkov zotrívá s nami až do konca časov v Eucharistii. Skúsme sa zahľadieť možno trochu inými očami na našich kňazov, skúsme sa za nich viac modliť. Napr. Ježišu, prosím ťa za tvojich verných a horlivých kňazov, za tvojich neverných a vlažných kňazov, za tvojich kňazov, ktorí namáhavo pracujú doma alebo v cudzine na ďalekých misijných poliach, za tvojich pokúsaných kňazov, za tvojich osamotených a opustených kňazov, za mladých ale i za zomierajúcich kňazov, za duše kňazov v očistci. Ale nadovšetko ti odporúčam kňazov, ktorí sú mi najdrahší - kňaza, ktorý ma pokrstil, kňazov ktorí ma rozrehrešili od mojich hriechov, kňazov, na ktorých omšiach som sa zúčastnil a ktorí mi dali tvoje Telo a tvoju Krv vo svätom prijímaní, kňazov, ktorí ma učili a vzdelačovali a všetkých kňazov, ktorým dlhujem svoju vďačnosť. Ježišu, drž si ich blízko pri svojom Srdci a hojne ich požehnávaj v tomto čase i vo večnosti. Amen. Potrebujú naše modlitby, aby boli svätými kňazmi, pretože sú omnomo viacej pokúšaní. Nikdy nesmieme zle hovoriť o žiadnom duchovnom otcovi. Ak nie sme spokojní modlime sa za neho, postime sa, prinášajme rôzne obety... Napriek veľkým milostiam a darom sú aj kňazi len ľudia, môžu pochybiť, ale to nech radšej posúdi Boh. Chváľme Pána za nich, nech sú akýkoľvek. Keby sme sa viac modlili za našich pastierov, keby sme si viac uvedomili, že sú zástup-

cami živého Krista, o čo viac milostí by bolo zoslaných na zem. Kňaz nás krstí, birmuje, sýti nás Eucharistiou, dáva nám rozhrešenie, sobáši nás, udeľuje sviatosť pomazania chorých, ale nás aj žehná. Slovo žehnať znamená - žiadať, vyprosovať niekomu alebo niečomu požehnanie, ďakovať, vzdávať vďakys, blahorečiť, robiť znak kríža, prežehnávať... Sám Ježiš hovorí o svojom požehnaní: „*Moje milé dieťa, chcem ťa naučiť zbožne prijímať moje sväte požehnanie. Uvedom si, že sa deje niečo veľké, keď prijímaš od kňaza požehnanie. Požehnanie je vyžarovanie mojej Božskej svätoosti. Otvor svoju dušu a nechaj sa ním posvätiť. Požehnanie je nebeská rosa pre dušu, aby sa všetko, čo koná podarilo. Skrže plnú moc žehnať prepožičal som kňazom moc otvárať moje Srdce a nešetriť ho a vylievať milosti z mojich Božských zásluh do duši. Kedž žehná kňaz, žehnám Ja a z môjho Božského Srdca prúdia na teba milosti v najbohatšej plnosti. Maj preto srdce otvorené, aby nestratilo nič z pokladov svätého požeh-*“

nania. Mojím požehnaním obdržíš lásku k milovaniu, silu k utrpeniu a posilu pre telo aj dušu. Moje požehnanie obsahuje všetku pomoc pre potreby ľudských detí. Požehnanie podnecuje k dobrému a odradzuje od zlého, je to ochrana mojich detí proti zlému nepriateľovi. Je to veľké milosrdenstvo, keď môžeš byť požehnané. Nevieš si ani predstaviť, kolko dobra ti týmto preukazujem. Nikdy preto neprijímaj sväté požehnanie bezmyšlienkovite. Keď si pred požehnaním chudobné, po ňom si bohaté. Je mi veľmi ľúto, že požehnania svätej Cirkvi sú málo oceňované a málo prijímané. Požehnanie posilňuje twoju dobrú vôľu, twoje počinanie je uvádzané na moje cesty, twoja slabosť sa premieňa v moju silu, twoje myšlienky sú posvätcované a škodlivé vplyvy potlačované. Prepožičal som svojmu požehnaniu veľkú silu, ktorá vychádza z nekonečnej lásky môjho Srdca. Čím zbožnejšie je dávané a prijímané, tým silnejšie je jeho pôsobenie. Nech už je žehnané jedno dieťa alebo celý svet, moje požehnanie je nekonečne väčšie než tisíc svetov. Pomysli, ako nekonečne veľký je Boh a ako je všetko ostatné oproti nemu malé! Nech prijíma požehnanie jeden alebo celý zástup, dávam ho podľa miery dôvery. Pretože som nesmierny vo svojej dobrote, môžeš tiež prijímať nesmerne mnogo! Nikdy nemôžeš od môjho Srdca očakávať dostatočne veľa. Ja všetky twoje želania prekonám. Moje diéta, váž si všetko, čo dáva požehnanie! Oceňuj vysoko to, čo je požehnané, lebo toho všetkého som sa dotkol Ja, tvor Boh. Kedykoľvek prijímaš požehnanie, dotýkam sa ňa, znova ňa posväcujem, znova ňa uzavieram do milos-

ti, lásky a ochrany svojho Srdca. Často nechávam účinky svojho požehnania skryté, takže budú odhalené až na večnosť. Často sa môže zdať, akoby požehnanie nič nespôsobovalo. Ale cesty požehnania sú obdivuhodné. Aj zdánlivé nešťastie sa môže svätým požehnaním zmeniť v požehnanie. Sú to tiché cesty mojej prozretelnosti, ktoré ti nechcem zakaždým zjavovať. Moje požehnanie často pôsobí tam, kde to nikto netuší. Preto maj veľkú dôveru v toto vylievanie môjho Srdca a myslie na dobrodenia, ktoré sa tým udeľujú. Prijímaj sväté požehnanie s citmi kajúcnosti, lebo požehnanie vchádzza len do skrušeného srdca. Prijímaj ho s dobrou vôľou byť vždy verný, potom bude moje požehnanie pôsobiť až do hĺbky twojho srdca a až do budúcnosti. Budť dieťaťom požehnania, potom budeš požehnaním pre druhých.“ Sv. Ján Eudes sa vyjadril slovami: „Keby mi dal Boh na tomto svete už len jediný deň života, nechal by som kňazov žehnať, aby im ruky omdleli, ochrnuli, ochromeli, aby bol svet zachránený od diabolských zástupov. Preto nech žeh-

najú, ako často môžu! Kňazi si neuvedomujú a nevedia, akú majú moc. Nech túto moc a silu vykonávajú! Nech sa toto posolstvo o moci a sile kňazského požehnania dostane všade tam, kde žije kňaz podľa Srdca Ježišovho!“ Pre niektorých kresťanov svätá omša a požehnanie kňaza sú priam nedosiahnutelné. My máme to šťastie, že môžeme navštěvovať denne kostol a sláviť skrze posvätených služobníkov sväté tajomstvá. Na vedenie duší je potrebná lyžica náuky, vedro ostrážnosti a oceán trpezlivosti (sv. František Saleský). Vážme si preto našich dobrých kňazov a nezabudnime ich denne zverovať do Božích rúk, aby boli svätými, v plnosti darov Ducha, veľmi horliví a cnotní. Prosme za kňazské povolania, za silu v krízach, za ich hlboké vnútorné uzdravenie, oslobodenie a požehnanie do ich služby na príhovor našej drahej nebeskej Mamičky Márie. Prajem požehnané, pokojné a radostné prežitie vianočných sviatkov v kruhu rodiny, milovaných a hojnosť milostí potrebných pre život časný i večný.

Zdroj: časopis Světlo, www.modlitba.sk

spracovala Lucia Antolová

Rok viery

1. Prečo Rok viery?

Možno raz za život každý, kto býva v rodinnom dome, zažije chvíľu, keď vidí, že malé opravy už nestačia. Že sa treba pustiť do radikálnej opravy. Rozvody, omietky, dlažby, okná, dvere, fasáda, izolácie... A nastáva čas plánovania, rozhodovania, výberu firmy, či hľadanie kamarátov, ktorí to vedia. Nakupuje sa

ANNUS FIDEI 2012
2013

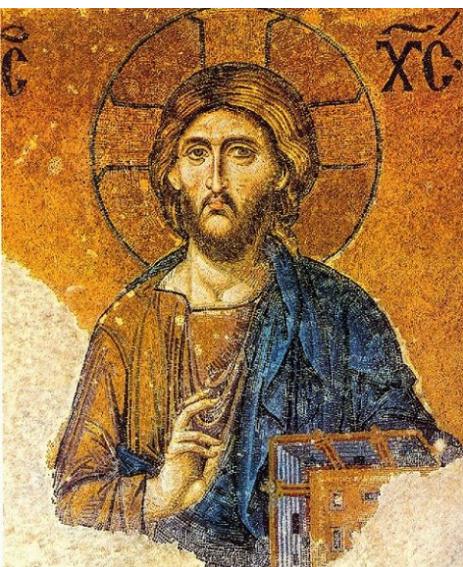
Obrázok: Logo Roku viery

materiál a začína sa robiť. Ako by to však dopadlo, keby sme nemali dostatočne jasnú predstavu o výsledku celej rekonštrukcie? Tak je to aj so začínajúcim sa Rokom viery. Potrebujeme sa pozrieť na svoj život a objaviť, kde naša viera hľadá iného boha v nejakom liečiteľstve alebo v úspechu za každú cenu, kde cez okná uniká teplo, lebo si do duše púšťame všelijakú reklamu či módu, kde červotoč rozčul'ovania sa rozoziera dušu... Čo všetko v našom dome viery potrebuje opravu! Preto pápež Benedikt XVI. v apoštolskom liste *Porta Fidei* hovorí: „Už od začiatku svojej služby vo funkcií Petrovho nástupcu som pripomínal potrebu znova objaviť cestu viery, aby čoraz viac vychádzala najavo

radosť a nové nadšenie zo stretnutia s Kristom.“ Počas viac ako roka, od 11. októbra 2012 na 50. výročie otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu až do slávnosti Krísta Kráľa budúceho roka, sa uskutoční množstvo projektov, kongresov a stretnutí pod heslom „Rok viery“. Samozrejme, že tento tematický rok je spojený tiež s rizikom veľkých udalostí. Problém, o ktorom sa diskutovalo už v spojení so Svetovými dňami mládeže. Ti sice ľudí, ktorí sa zhromažďujú, duchovná atmosféra a veľa ľudí, hudba a prislúcha júce ovzdušie môžu zmeniť ľudí a ich vnímanie, ale potom sa všetci vrátia domov, do ich každodenného života, a je ľahké prinešť si odtiaľ to prežité duchovné. Podobná vec sa môže stať pri jednotlivých podujatiach počas Roka viery. Viera a predovšetkým každodenná viera si vyžaduje niečo viac, než prežívanie v danej chvíli, potrebuje trvanie, svedectvo a odo vzdávanie, má premieňať veriaceho. Duch okamihu – hoci by bol neviem aký krásny – nestací. Rok viery sa nemá stať zbierkou udalostí. Pápež Benedikt XVI. načrtol v skratke svoj úmysel v homílii z 16. októbra 2011, v ktorej ohlásil Rok viery. Používa pritom predovšetkým aktívne slovesá: dať, viest, posilniť a samozrejme hlásat. Pápež chce – ak použijeme jeho slová – „*dat nový impulz poslaniu celej Cirkvi*“. Ešte v ten istý deň na Anjel Pána spresnil, že tu ide nie tak o oslavu, napr. o výročie Druhého vatikánskeho koncilu ako takého, ale predovšetkým o nesenie evanjelia ďalej, o hlásanie. Rok viery má byť preto aktívny, alebo lepšie povedané: má prebudiť činnú vieru. Rok viery môže k tomu

tiež prispieť ako udalosť. Klúčovým slovom je tu „impulz“. Slávnosti a stretnutia, pobožnosti a koncerty nedajú odpoveď na otázky, aké pred nami stoja. Môžu ich však vytiahnuť do popredia. Rok viery je tiež pokračovaním toho, čím majú byť oslavy pripomínajúce oslavu Druhého vatikánskeho koncilu: zaktualizovaním ešte raz koncilového „aggiornamento“ (zdneyenie). Slovo viera je v našich slovách skloňované často. Ale čo vlastne máme na mysli, keď hovoríme slovo „viera“? Na skutočnosť viery môžeme pozrieť v troch perspektívach: V čo verím? Ako verím? Komu verím? Otázka „V čo verím?“ sa dotýka obsahu viery, čiže toho, čo nazývame pravdami viery. Tak napríklad veríme, že Ježiš Nazaretský je vtelený Boh, alebo že v Eucharistii je skutočne prítomný Kristus, hoci skrytým spôsobom. K obsahu viery môžeme tiež pripočítať Božie a cirkevné prikázania. Prijímame ich s

vierou, že nám pomáhajú spoznať Božiu vôlevu v našom živote, v konkrétnych voľbách. Druhá otázka „*Ako verím?*“ sa týka formy viery, čiže konkrétneho praktizovania veriacej osoby. Jednou zo základného praktizovania je účasť na sv. omši v nedeľu a na prikázaných sviatkoch. Tretia otázka (najdôležitejšia!!!): „*Komu verím?*“ nám pripomína, že nevyhnutnou podstatou viery nie sú dogmy, prikázania, liturgické obrady, ale jediný Boh v Trojici a nás vzťah s ním. Preto bl. Ján Pavol II., písuc v apoštolskom liste *Novo millennio ineunte* dušpastiersky program pre Cirkev v 21. storočí, zdôraznil: „*Nie, nezachráni nás nijaká formula, ale Osoba a istota, s akou nám opakuje: Ja som s vami!*“ Pápežom Benediktom XVI. vyhlásený Rok viery je pre nás výzvou, aby sme osobne a v spoločenstve obnovili vieru vo všetkých jej rozmeroch. Či však taká obnova nie je povinná sa obnovovať každý deň? Na čo je nám vyhlásenie nejakého Roka?

Spracované podľa:

Bernd Hagenkord, SJ: Dlaczego „Rok“ Wiary? In: www.zyciezakonne.pl

Dariusz Kowalczyk SJ: Po co nam Rok Wiary? In: www.areopag21.pl

Ján Pavol II.: *Tertio millennio adveniente.* In: www.kbs.sk

Viktor Mišuth

Nedelňné popoludnie ...

Pozerám na holé stromy, hrabem opadané listy, ktoré hrajú veselými farbami a rozmyšľam nad včerajším popoludním. Aké bolo? Môžem mu dať viacero prílastkov: *poučné, smutné, radostné, príjemné, veselé?* Miestny rozhlas pozýval na prezen-

táciu knihy dcéry Františka Hečku Magdalény Hajnošovej celý týždeň, združenie dôchodcov pozývalo členov na „Katarínske posedenie“. Zúčastnila som sa na oboch podujatiach a chcem sa podeliť s Vami s mojimi dojmami. *Poučné* – opäť niečo vieme o živote nášho rodáka. *Smutné* – nezáujem občanov o literatúru a našu minulosť. *Radostné* – mám opäť novú, zaujímavú knihu, v ktorej som listovala celý večer – ba i s venovaním autorky. Po prezentácii knihy a autogramiáde autorky nasledovalo to naše – seniorské. *Príjemné* a *veselé* „Katarínske posedenie“. Na úvod nás povzbudil príhovor našej pani starostky Ing. Daniely Balážovej. Členky výboru podali najnovšie informácie o pripravovaných akciách „Zdrženia dôchodcov pri OÚ v Suchej nad Parnou“. Výbor a členky klubu pripravili bohaté pohostenie z vlastných zdrojov v podobe koláčov, zákuskov, jablkáčikov, orechovníkov, štrúdle či pagáčikov – to boli tie „dary našej Zeme“ – a šikovné ruky našich členiek. Ruženky uvarili chutný čaj, kávu a Lívia s dcérou Peťou obslužili tých skôr narodených. Jariko Babiš a manželia Oboriloví – tiež naši členovia, svojím vystúpením výčarili dobrú náladu a úsmev na tvári viac ako päťdesiatim členom našej organizácie. Ve-

selá nálada, hudba a spev sa niesli celým kultúrnym domom. Vďaka patrí všetkým, ktorí sa postarali o príjemné prostredie, pohostenie a hudobnú produkciu a OÚ za dobrú spoluprácu. Môžem konštatovať: bolo to príjemné nedeľné popoludnie.

H.D.

Suchovanka oslavovala

Písal sa rok 1922, keď sa v našej dedine rozhodli ôsmi nadšenci dychovej hudby, že by aj u nás mohla hrávať dychovka. A myšlienka sa ujala. Na kúpu nástrojov si museli vziať pôžičku v banke. Dvadsaťsedem mužov začalo nacvičovať pod vedením p. Slaninku z Ompitála. Suchovanka prežívala chvíle vzostupu aj stagnácie, ale vždy sa dokázala vzchopíť a ísiť ďalej. V sobotu 24. novembra sa zišli členovia terajšej dychovky aj ich rodinní príslušníci, aby spolu oslavili 90 rokov od jej založenia. Oslavy začali o 13.00 hodine svätou omšou, na ktorej podčakovali nášmu

Pánovi za všetkých živých i zosnulých nadšencov dychovej hudby. Po nej nasledoval slávnostný obed v našom kultúrnom dome. Zúčastnil sa ho aj predsedu Trnavského samosprávneho kraja pán Ing. Tibor Mikuš. Po obeze si uctil niektorých členov dychovky medailami. Pamätnou medailou ocenil dlhorocného kapelníka Jozefa Minaroviča in memoriam, dlhorocných členov Jozefa Lužáka a Jozefa Bukovského. Ďalej ocenil Štefana Taligu, zakladajúceho člena detskej dychovky, ktorý jediný zostal hrať. Medaila sa ušla aj Lenkovi Lukáčovi, ktorý sa zaslúžil o za-

chovanie dychovej hudby. Za snahu a prezentovanie obce dostala medailu aj celá dychovka. Po všetkých oficiálitách sa začal o 17.00 dlho očakávaný program, na ktorý sme sa už tešili. Na začiatku programu vystúpili naše ženy a muži zo Suchovského speváckeho zboru. Kyticou piesní nás priviedli do tej správnej nálady. Programom nás sprevádzal náš najznámejší a najobľúbenejší moderátor Stano Martinkovič. Z jeho úst sme si vypočuli niečo z histórie i súčasnosti dychovej hudby Suchovanka, pobavil nás zápisami z do-

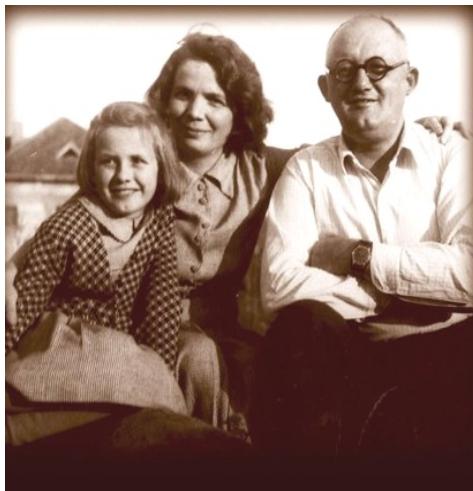
chádzkovej knihy, ktorú písal už zosnulý kapelník Jožko Minarovč. Starostka obce Daniela Balážová odovzdala každému členovi pamätný list. Zábava pokračovala do neskorej noci. Ten, kto prišiel, sa výborne zabavil pri speve a tanci. Ten, kto neprišiel (a bolo ich veľa), môže mať hlavu v smútku, pretože tá naša deväťdesiatročná dáma bola dôstojne veselá a všetci sme sa pri nej cítili dobre. Teším sa na ďalšie stretnutia so všetkými dychovkármi. Najbližšie, ak počasie dovolí, nás potešia na Vianoce koledami pred kostolom. Suchovanke prajem dobrých muzikantov a ešte veľa odohraných rokov. Verím, že sa vždy nájdú ich ďalší nasledovníci.

Mária Babišová

Denníky

Taký je názov knihy, prezentovanej v Kulturnom dome v Suchej nad Parnou v nedeľu 18. novembra, vydanej vydavateľstvom „MARENČIN“. Autorkou je Magdaléna Hajnošová, ktorá vydavateľovi poskytla zápisky svojich rodičov – Františka Hečku a Márie Jančovej. Je v nej zachytené obdobie našich dejín, ale aj súkromné, rodinné udalosti z pohľadu

FRANTIŠEK HEČKO · MÁRIA JANČOVÁ

DENNÍKY

1938 – 1960

MARENČIN PT

spisovateľov tak, ako ich oni vnímali od roku 1938 – 1960. Podujatie moderovala starostka obce Daniela Balážová. Rozhovor s autorkou knihy a historikom Pavlom Vrablecom bol zaujímavý a pre všetkých obohatujúci. Autorka bezprostredne porozprávala o svojich rodičoch, ich živote, o ich radostiach i trápeniach. Knihu každému z prítomných podpísala s osobným venovaním. Aj keď účasť nebola taká, akú sme očakávali, tí, ktorí sme tam boli, sme odchádzali s pocitom dobre a zmysluplne stráveného nedeľného popoludnia. Tí, ktorí tam neboli, a chceli by si knihu prečítať, majú možnosť zakúpiť si ju na obecnom úrade. A možno to bude pre niektorých aj pekný darček pod Vianočný stromček.

Helena Tajcnárová

Sedem statočných dievčat

Nechcem sa opíčiť po americkom filme, ale nedalo sa mi nazvať ich inak. Keď sa tohto roku prihlásili naše dievčatá – hasičky do Západoslovenskej hasičskej ligy, málokto im veril. Boli aj družstvá, čo sa im posmievali (samozrejme z iných dedín). My sme im však verili. Tvrduou prácou na tréningoch sa postupne zlepšovali a od súťaže k súťaži si pripisovali dôležité body. V napäti sme spolu s nimi očakávali, ako to celé dopadne. Nakoniec na ne môžeme byť veľmi hrdí, pretože skončili na prvom mieste, teda vyhrali Západoslovenskú hasičskú ligu a postúpili na Slovenský superpohár. Viete, kto sú tie dievčatá? Že nie? Tak ja vám to prezradím. Sú to: Danka Martinkovičová, Petra Martinkovičová, Petra Pospíšilová, Erika

Miháliková, Deniska Vlachovičová, Marianka Babišová a Soňa Bačíková. V celoslovenskej súťaži sa im až tak dobre nedarilo, ale na nováčika skončili celkom добре – na 7. mieste z 20. Naše dievčatá a chlapci hasiči však nechodia len po sútiažiach. Organizujú napríklad aj Hasičský country bál. Toho roku sa konal už tretí

ročník. Účasť bola skvelá, asi 150 návštěvníkov zažilo pravú westernovú atmosféru, kde statočný šerif zvíťazil nad skupinou banditov. Potom začala zábava za hudby a spevu kapely Perzeus. Na country bále bola výborná zábava a cítili sme sa tam všetci veľmi dobre. Odchádzali sme až ráno a tešíme sa všetci na ďalší ročník.

Mária Babišová

Trnavská novéna inak

V nedele, 18. novembra, som sa po druhýkrát zúčastnil modlitbového stretnutia na podporu nášho, dnes už emeritného, arcibiskupa Róberta Bezáka. Tentokrát to bolo počas nedeľnej procesie na Trnavskej novéne. Hoci som sa s ním nikdy nerozprával osobne, vôbec som nerozmýšľal, či sa k modlitbovému protestu proti jeho odvolaniu pripojiť. Som naopak hrdý, že mu aspoň takto môžem vyjadriť sympatie a podčakovať za to, že ho máme. Podľa článkov v novinách sa stretnutia zúčastnilo približne 150 ľudí, ďalší ľudia kráčali s jeho podobizňou v rukách v trojtisícovej procesii. Nerátal som to, ale pamätam si mnohé tváre ľudí v sprievode, ktorí nám vyjadrovali sympatie úctivým pokývnutím hlavy, úsmevom, podčakovaním, alebo pripojením sa do zhromaždenia. Okrem transparentu s fotkou Mons. Róberta Bezáka a s nápisom „Navždy nás arcibiskup“ sme mali v rukách i pohľadnicu s jeho podobizňou, ktorú si ľudia do procesie brali so sebou. Pre mňa osobne je Mons. Róbert Bezák symbolom chlapa, zrelého človeka, zdravej viery a nutným krokom vpred. Doma nás vždy učili, že do kostola nechodíme kvôli kňazovi, ľuďom, alebo prostrediu a že viera v Boha a cirkev sa ani v minulosti vždy stopercentne nezhodli. Práve preto jeho odvolanie nezatriaslo mojou vierou v Boha, ale zlomilo moju dôveru v cirkev. Vráv sa však, že všetko zlé je na niečo dobré a práve takéto radiálne udalosti nám dávajú priestor na zrod čohosi nového.

Ivan Oboril

Farské oznamy

Bohoslužby na december

rozpis je orientačný, rozhodujúce sú nedelné farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00
streda v Košolnej o 17.00
štvrtek vo Zvončíne o 17.00

Sv. omše v nedele a vo sviatok

2. december – 1. adventná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedelu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

8. december – Nepoškvrnené počatie Panny Márie

17.00 – Suchá, 18.00 – Zvončín, v piatok večer s platnosťou na prikázaný sviatok
7.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

9. december – 2. adventná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedelu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

16. december – 3. adventná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedelu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

23. december – 4. adventná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedelu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

25. december – Narodenie Pána, Vianoce 0.00 – Suchá (polnočná sv. omša)

7.30 a 10.30 – Suchá
9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín;

26. december – Štefan, prvý mučeník

7.30 a 10.30 – Suchá
9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín

27. december – Ján, apoštol, evanjelista

18.00 – Suchá

28. december – sv. neviniatka, mučeníci 18.00 – Suchá

30. december – Svätá rodina

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedelu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

adorácia

V Suchej vo štvrtok po sv. omši do 19.00, na prvý piatok v mesiaci hodinu pred sv. omšou

litanie

V Suchej v nedeli popoludní o 14.15, prvéj nedeli v mesiaci po farskej sv. omši

Štedrý deň (24. december)

07.30 – Suchá, sv. omša
cca. 17.00 - štedrovečerná večera

Silvester (31. december)

16.00 – Suchá, sv. omša s farskou štatistikou a d'akovnou pobožnosťou za rok 2012

Udalosti, pripravované akcie

06.12.2012 - Stretnutie detí so sv. Mikulášom (farský kostol po sv. omši o 18. 00 hod.)

09.12.2012 - Pernikiáda – Kultúrny dom Suchá nad Parnou o 15.00 hod.

16.12.2012 - Koncert Suchovského speváckeho zboru – farský kostol o 15.00 hod.

29.12.2012 - Vianočná kapustnica – kultúrny dom Suchá nad Parnou

30.12.2012 - Vyhlásenie samostatnej Slovenskej cirkev-nej provincie (1987)

31.12.2012 - rozlúčka so starým rokom a víтанie nového roka o 00.00 hod. – farský kostol, námestie pri stromčeku

December 2012 adventné a vianočné obdobie

So 1	Edmund Kampián, mučeník
Ne 2 1. adventná nedela	
Po 3	František Xaverský, kňaz
Ut 4	Ján Damascénsky, kňaz, uč. Cirkvi
St 5	Sabas, opát, pustovník
Št 6	Mikuláš, biskup
Pi 7	Ambráz, biskup a učiteľ Cirkvi
So 8 Nepoškvrnené počatie Panny Márie	
Ne 9 2. adventná nedela	
Po 10	Melchiades, mučeník
Ut 11	Damaz I., pápež
St 12	Panna Mária Guadalupská (Kántry)
Št 13	Lucia, panna, mučeníčka
Pi 14	Ján z Križa, kňaz, uč. Cirkvi (Kántry)
So 15	Valerián, biskup (Kántry)
Ne 16 3. adventná nedela	
Po 17	Modest, biskup
Ut 18	Gracián, biskup
St 19	bl. Urban V., pápež
Št 20	Zefírin, pápež
Pi 21	Peter Kanízius, kňaz a učit. Cirkvi
So 22	Adela, opátka
Ne 23 4. adventná nedela	
Po 24	Adam a Eva, Štedrý deň
Ut 25 Narodenie Pána	
St 26	Štefan, prvý mučeník
Št 27	Ján, apoštol, evanjelista
Pi 28	sv. neviniatka, mučeníci
So 29	Tomáš Becket, biskup, mučeník
Ne 30 Svätá rodina	
Po 31	Silvester I., pápež

Po príchode Mesiáša sa Boh a svet java v novom svetle a Mária je prvá, ktorá sa pozera na Boha a na svet v tomto svetle.

Raniero Cantalamessa

November v našej farnosti

krsty:

*23.1.2012 Elin Mária Antalíková, Košolná

*12.7.2012 Matúš (Hugo) Doka, Červeník

*15.9.2012 Sebastian Jedlička, Suchá

pohreby:

†15.11.2012 Miroslav Kurňava, 62 r., Košolná

†5.10.2012 Irena Fridrichová, 88 r., Trnava

*Milostiplné vianočné sviatky plné lásky, pokoja a radosti z narodenia Ježiša vo Vašom srdci a požehnaný Nový rok 2013
Vám praje*

redakcia Duchovných ozvien

Úmysly Apoštolátu modlitby na december 2012

•Všeobecný: Aby utečenci na celom svete boli prijímaní so štedrostou i opravdivou láskou, a to osobitne v kresťanských spoločenstvach.

•Misijný: Aby sa Kristus zjavil celému ľudstvu vo svetle, ktoré svieti z Betlehema a odzrkadľuje sa v tvári jeho Cirkvi.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vychádza poslednú nedelu v mesiaci s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01.

Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, administrátor grafický editor: Daniela Martinkovičová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok